

Hoi,

Ik ben Jan, de papa van Lukas, een flinke zoon van negen. Een tijdje terug vroeg hij of hij ooit ook een assistentiehond zou kunnen krijgen. Lukas was nog maar 7 jaar toen die vraag kwam en voelde blijkbaar reeds dat dit wel iets voor hem kon zijn, zo'n flinke trouwe viervoeter. We vroegen ons af of dit wel kon en namen eens een kijkje op de website van Hachiko. Daar werden we ondermeer ingelicht dat de beurs 'beestjes en baasjes' in zicht was en werden we vriendelijk uitgenodigd om eens langs te komen.

We vertelden Lukas dat er misschien wel mogelijkheden waren en stelden hem voor om eens een briefje te schrijven waarom hij zo graag een hulphond wou hebben, met die brief op zak zijn we de beurs en de beursstand van hachiko gaan bezoeken. We keerden terug met veel hoop en een enorm fijn gevoel. Lukas hield de komende dagen, weken en maanden angstvallig de brievenbus in de gaten tot het moment dat de brief met de uitnodiging voor het interview in de bus zou vallen. Midden mei 2008 kwam het lang verwachte bericht en legde Caroline 'voor de eerste keer' Lukas het vuur aan de schenen. Alles verliep geweldig en enkele dagen na het interview kregen we het verlossende nieuws dat Lukas de zomerstage van 2008 mocht meedoen voor een 'duohond' in De Heide te Merelbeke. Joepie en gejubel ! Ik zal nu samen met Lukas de stage volgen zodat Lukas later onder mijn supervisie verder kan groeien naar een autonoom baasje van de assistentiehond.

Aan de 5 dagen durende zomerstage gaan steeds een 5-tal zaterdagssessies vooraf. De eerste zaterdag van Juli werd het startschot gegeven. We maken kennis met het team van hachiko en de 7 andere stagairs die zowel voor hulphonden als instellingshonden komen stage doen. Meteen een hele voormiddag theorie en ieder van ons op hete kolen wanneer we met de honden kunnen kennismaken. Na het middagmaal is het zover. Een vrolijke bende honden komt de zaal binnengewandeld (of beter binnengestormd) en de praktische oefeningen kunnen beginnen. Ieder van ons werkt via een doorschuifstelsel steeds met een andere hond. Er wordt intussen nauwlettend geobserveerd en genoteerd door de Hachikonen en de magie van 'hond zoekt baasje' - 'baasje zoekt hond' begint. We voelen ons enorm aangetrokken tot één bepaalde hond hoewel alle honden het zeer goed doen.

Na 3 zulke zaterdagssessies is de magie voltooid. Onze verwachtingen worden volledig ingelost en we zijn superblij dat Lukas en XL, een mega super coole Golden Retriever, een koppel vormen. Maar niet enkel wij zijn content, onze medestagairs zijn ook allen in de wolken met hun nieuwe

vriend(in). De volgende sessies brengen ons ook weer veel bij over het reilen en zeilen van de honden en Lukas ontpopt zich stilaan tot een waardige baas. Nog even en het is zomerstage.

De zomerstage :

Na de laatste zaterdagssessie is het ongeduldig aftellen naar de zomerstage, we verblijven 5 dagen aaneensluitend in de gebouwen van 'De Heide' waar we ons installeren. Spannend is de eerste nacht, spannend en ook een beetje vermoeiend want XL vindt het allemaal een beetje vreemd. De volgende morgen zitten we allemaal terug vroeg aan tafel en wisselen we de eerste ervaringen uit. Er volgt nog meer theorie maar wisselen die volop af met leuke uitstappen, eerst naar De Post. We leggen er moeilijke parcours af tussen de sorteerrekken en tafels. Lukas en XL doen het ook uitstekend. Ik begin me te realiseren dat die twee zeer goed beginnen samenwerken. Verdere uitstappen naar winkelcentra met liftdeuren, roltrappen, voedingsafdelingen, tuincentra, noem maar op. Alles verloopt prima. Ik krijg soms het gevoel dat ik 'niet meer nodig' ben en dat Lukas het best aankan maar dat bederft de pret niet om die twee bezig te zien. Het zijn lange, vermoeiende en goed gevulde dagen en naargelang de stage vordert, tellen we af naar het examen en de praktische proeven. Lukas is er tamelijk gerust in vindt tussendoor nog de tijd om zich wat te ontspannen. Ik lees alles nog maar eens zorgvuldig door want ik wil natuurlijk geen roet in het eten gooien door dit examen te laten mislukken. We zijn ofwel beide geslaagd ofwel niet, dat is de deal.

Bingo, goed examen en goede proeven gedaan. De proclamatie volgt en we krijgen de mededeling dat we XL mee naar huis kunnen nemen. Dit hadden we eerst niet verwacht (we dachten dat we moesten wachten op de officiële overhandiging 2 weken later). Wat later staan we als trotse stagiairs met de meest fantastische assistentiehond terug thuis. Het was een lange weg die we hebben afgelegd maar de beloning overtreft de inspanning, dit was meer dan de moeite waard !!!

XL is nu onze 'duohond', hij gaat dus nog niet met Lukas mee naar de lagere school. We blijven hard met hem werken dat we zeker Lukas kunnen promoveren zodat hij zelfstandig met XL op stap en naar de middelbare school kan. We weten nu (enkele maanden verder) dat dit niet vanzelfsprekend is, maar ik kan je wel vertellen : er groeit iets tussen die twee dat fantastisch is om zien.

Groetjes,

Lukas, Jan en XL